

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisporno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu žrteh kron. — v Trstu v tobakarnici „Via della Caserma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via del Municipio v Kalistrovi hiši III. nadstr. naročnina pa opravištvu „Soče“ v Gorici „Via scuole“ h. št. 429, II. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Deležcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Občni zbor Sloge v Kobaridu.

Sivi očiak Krn doživel je na stare dni krasen dan, in ponosno je gledal preteklo nedeljo izmed zlato obrobjenih oblakov na svoje vrle varovance, ki so mu ga napravili. Veselega lica pozdravljal je od vseh strani dohajajoče goste, katere so mu poslali kakor za godov dan bližnji in daljni sinovi in unuki: Predel, Stol, Matajur, Kolovrat, Sabotin, Cavin in drugi. Le za trenutek se mu je zatemnelo staro zgrbančeno čelo, ko se je spomnil, da so mu pred leti odtrgali lepo številno vdanih varovancev in ko je slišal, da nekateri sosedje za Matajurjem zopet pleto nevarne mreže, katere bi kaj radi raztegnili čez cel desni breg zelene hčerke Soče; pri tej misli so se mu vtrenile solze otožne milobe in rahlo jih je razkropil severni piš po praznično opravljenem Kobaridu. A ko je zagromel vesel pozdrav topičev in je iz tisoč in tisoč krepkih gerl zadonelo, da se je glas daleč po prijazni dolini razlegal: V tvojem mogočnem varstvu, sivi velikan, smo in ostanemo zvesti slovenski sinovi skupne matere Avstrije — razvedrilo se mu je na mah častitljivo obličje in snežna brada se je v zlatem solncu žarila in blisketala, kakor bi bila z dijamanti obsejana. V vsem svojem veličanstvu zrel je ponosno čez Matajur v široko ravnino in zasumelo je po bližnjih in daljnih hostah, da se je sneg raz suhega vejčja vsipal, ko je oče Krn v tihi radosti zamrmral: Ne boš!

Kobarid sme zares ponosen biti na dan 7. aprila 1878, ko je v svoje uljudno zavetje sprejel naše mlado društvo ter složen v „Slogi“ in se „Slogo“ razodel vesoljnemu svetu, kak nepokvarjen dub državljanske zvestobe veje mej prebivalci naših gor. Priprosto vabilo v „Soči“ je privabilo brez kakoršne koli agitacije verle prebivalce vseh občin desnega brega bistre Soče od Predela do Sabotina — in Kobarid jih je ne le gostoljubno, ampak prav bratovsko sprejel ter povzdignil Slogino zborovanje v sijajno slovesnost, katera gotovo nigdar ne mine deležnikom iz spomina. Ves prijazen trg od euega konca do drugega je bil v zastavah slovenskih in avstrijskih, vsaka hiša je razvesila po zmoglosti eno ali več manjših ali večjih zastav v znamenje svoje vdanosti in ob enem velike radosti, da je Kobarid izbrano shodišče za tako vzvišen namen. Prostorni Zganov dvor je bil primerno opravljen za zborovanje, hodnik, govornikom odmenjen, čedno okinčan, in nad njim so veselo vihrale slovenske in avstrijske zastave. Koj po eni uri popoldne se je začelo ljudstvo zbirati. Krepki Livčanje s županom in drugimi občinskimi zastopniki, pa z občinsko zastavo so prikorakali prvi; bila jih je blizo poldruga stotina; kmalo za njimi so se na vozovih gosto natačeni pripeljali korenjaški Kotarji, vsaka občina je imela na čelu župana in zastavo z napisom: „Živela Avstrija!“ Naj oddaljenejša soseska na beneški meji, Robidišče, je poslala iz 80 hiš 70 zastopnikov k zboru. Z Bovškega so prišli menda vsi župani in mnogo drugih občinskih zastopnikov in drugih mož. Bovški čitalničarji so se pa skupaj pripeljali se svojo tribojno zastavo. Tudi Tolminska stran je bila dostojno zastopana, videli smo mnogo gospode, pa tudi kmečkih možakov; Volčanska županija je štela zraven svojega župana tudi več drugih zastopnikov. Z eno besedo množica se je do treh ur tako narasla, da je bilo prostorno dvorišče napolnjeno in da se je tu pa tam ljudstvo zares gatilo. Z mirno vestjo smemo zagotovljati, da je bilo obilnih 8000 deležnikov — in kar moramo še posebno priznati — zraven njeznih Slovencev — pravih možakov, ki so se svojo krepkostjo, in večinoma tudi se svojimi častitljivimi bradami zares imponirali.

Ob 3 urah naznanja pokanje topičev, da se ima zborovanje začeti. Množica, ki je do zdaj — kakor čebele v panju — šumela, vtihne in zvesto posluša zares iskren pozdrav predsednika, dež. poslanca g. prof. Povše-ta. Govornik se spominja Kviščanskega zbora, na katerem je pred 8 dnevi nad 5000 slovenskih bratov to izjavilo, kar se ima danes v Kobaridu ponoviti; razlaga, kaj je povod dalo tem shodom, po-

udarja, kako so bili Slovenci vselej v neomajeni zvestobi vdani avstrijski vladarski hiši, za katero so uže tolikokrat svojo kri prehlivali, zaradi česar se smemo zanašati, da nas bo naš presv. vladar varoval kot svoje najzvestejše sinove. (Upamo. — Živijo presv. cesar!) A tudi narodnost svojo, pravi, moramo akrbno varovati, kajti narod, ki se ne zaveda svojih pravic, ki se za nje ne poteza, je zgubljen. „Skraini stražniki na avstrijski meji, zbrali ste se, da slovesno proglasite, da ste vzbujeni Slovenci in zvesti Avstrijci; za to Vam klidem iz vsega srca: dobro došli!“ (Ljudstvo navdušeno odzdravlja.)

Predsednik predstavlja kot vladnega zastopnika c. k. okrajnega glavarja g. Aleksandra Schemerla. (Množica ga spodobno pozdravlja.)

Domaci podžupan, g. Belin, pozdravlja v kratkem pa jedernatem govoru zbrano množico in se zahvaljuje odboru „Sloga“, da je dal Kobaridu in celi tej strani lepo priliko, da zamore dokazati svojo odkritosrčno vdanost najvišji vladarski hiši in svojo ljubezen do skupne domovine Avstrije. Sklepa nazdravlja presv. cesarju. (Po zborišči se razlegajo gromoviti živoklici, mej tem ko svira godba cesarsko himno.)

Kot drugi govornik nastopi g. E. Klavžar. Po kratkem zgodovinskem uvodu ozira se na posamezno strani desnega brega Soče. Na Bovškem, pravi, živi jako marljivo ljudstvo, kateremu skopa zemlja premelo rodi, nego bi moglo ob tem živeti. Za to kupuje po širni Avstriji, in je tako v vedni dotiki z vsemi avstrijskimi narodi. Za to je Bovčan vnet Avstrije in cesarjev rajstni dan je v Bovški pratiki rudeče zaznamovan, ter se leto za letom s posebno slovesnostjo obhaja.

V kobariskem Kotu biva tudi krepak narod, kateri se večinoma peča s poljedelstvom in živinorejo in svoje prideleke v Gorico oddaja. Kotarji so zapleteni v mnogo pravi in ker živé na državni meji, poskušali so avstrijsko pravosodje in italijansko prepričali, da je zadnje veliko kasneje in draže od našega. Kotarji so prišli pod Avstrijo pred okoli 370 leti in nobena sila bi ne mogla omajati zvestobe, katero so takrat prisegli avstrijskemu cesarju. (Tako je, živila Avstrija!) Ker hočem končati v Kobaridu, nadaljuje govornik, naj prestopim na Kanalsko. To vam je rodoviten okraj, sadje-vinoreja in poljedelstvo sploh bi se tu gotovo čvrsto razvijali, ako bi uže skoro trideset let ne pritiskala ubozeza kmeta trtna bolezen in druge nadloge, valed katerih silno hirajo vsa posestva. A vse te stiske ne zamorejo vdušiti iskrenega patriotizma mojih rojakov.

Volčanci živé v neprestani zvezi s Tolminci, so z njimi v vsakdanji dotiki; če pretrgate to zvezo, škodujete neizmerno tem in unim. Tudi tu biva prezevsto prebivalstvo, katero se nikdar ne izneveri ni narodu ni cesarju. — In če se slednjič ozrem po prijazen Kobaridu ter prašam prvo brhko Kobariko, ki mi naproti pride, kaj je in kaj hoče ostati, veselo mi zakroži:

Jaz nisem Taljanka,
Pa tudi ne bom,
Sem zvesta Slovanka
In ljubim svoj dom!

Enaki čuti navdušujejo pa tudi vse tukajšnje verle mladenče in možake, kateri bi na enako vprašanje povzdignili svoje krepke glase, ter zagromeli, da bi se mogočni Krn v svojem temelju majal: „Pošteni Slovenci in Avstrijci smo in ostanemo do smrti!“ (Da, da, tako jel)

Govornik povdarja še nekoliko, kako pogubno bi bilo za deželo na desnem in levem bregu, ako bi Soča postala državna meja in kako bi tudi Gorica po taki ločitvi neizmerno izgubila in sklene:

„Avstrijsko staro geslo se glasi: „Austria erit in orbe ultima.“ Dokler bo svet stal, ostane tudi Avstrija — a dokler bo Avstrija stala, hočemo tudi Slovenci ostati njeni zvesti sinovi, njeni neomahljivi stražniki na južni državni meji. (Gromoviti živijo se razlegajo po zborišči.)

Pod odrom zapoje mešan zbor „Slova n k o“ tako vbrano in s tolikim občutkom, da je prelepa pesem vsem globoko v srce sagala, Kobarisko zaje „s l a v k e“ in čvrsti „slavci“ so zares vse pohvale vredni. — Konec prih.

Dopisi.

V Gorici 11. aprila. Javna zbora „Sloga“ sta naše stare nasprotnike hudo razdražila, posebno se zaradi tega grizeta dva tukajšnja nositelja, recte kvartit elja javnega mnenja, katerih ni treba, da različno imenujemo, zadosta je, če rečemo, da se nosita kot apostolja italijanske kulture in da se tako vedeta: kakor bi bila vso svobodnost izključljivo za se v njem vzela. Eden izmed teh verilih kumpnov je pripelil zaporedoma dve prav krepko zasoljeni notici, v katerih toži o surovih činih, ki so jih nek d posamezne osebe slovenskega rodu te dni v Gorici doprinesle; ter dodaja zbadljivo opazko, da je to sad znane agitacije, o kateri se ve, od kod prihaja in ko bi morale pristojne oblastnije po vsakem načinu zatreči. Mi smo pozvedavali ob omenjenih surovih činih, pa nismo mogli ničesar pozvedeti; notici ste pa v tako temnih izrazih in tako nekam zvito pretirano pribočeni, da se kažeti skoro neverjetni in mariveč za to nastavljeni, da bi grd sum agitacije vzbujale proti onim goriškim Slovincem, kateri v svoji predrznosti razvijajo avstrijsko zastavo na javnih shodih ter očitno izražajo željo, da bi naša dežela vedno cela ostala v sedanjih državnih zvezi. — Mi lahko veliko jasneje govorimo o junških činih, kateri prihajajo iz skrivnih krogov nekkih tukajšnjih rogoviležev, o činih največe, divje surovosti, ki se skoro leto za letom ponavljajo ter lepo Gorico pred vsem svetom na slab glas stavijo; enako jasno bi lahko govorili, kako si vsa v Gorici skoro vsak furlanski paglavec pravico, prvati poševs Slovence z „moštro di škla“, kako celo mestni organi javne varnosti slovenske kmete surovo obtevaajo, kako se Slovincem v ponočnem času okna pobijajo in še veliko drugih dejanj, katera glasno govore, kako silno potrebno je, da začnejo nositelji javnega mnenja nam nasprotne stranke v svojem Avgijevem hlavu nakopičeno nesnago kidati, mesto da nas Slovence tako po tihotapsko zalezujejo in javno obrekujejo.

Drugi kumpnan, tako zvan organ magistratne stranke, se spodtika in huduje nad tem, da se deželni uradniki deležijo javnih ljudskih shodov in jim očita, da slovensko ljudstvo hujskajo in dražijo zoper drugo v deželi živečo narodnost. On zahteva kar naravnost, naj deželni odbor proti takim uradnikom strogo postopa. — Temu preljubeznivemu prijatelju hočemo malo različnejše odgovoriti. Program naših dveh zborov v Kviškem in v Kobaridu je jasno razložen v adressi, katero je Slogin odbor zboroma predlagal.

V tej adressi se bere med drugim: „Stoletja uže veže in brati zelena Soča prebivalce goriške dežele.... Gorica nam je vsem skupaj prijazno središče, v katerem se središči vso naši najvažnejši duševni in materjalni interesi. In ta lepa, harmonična skupina, naša oža domovina l. t. d.

Ti stavki ne potrebujejo menda nobenega komentara, ker spričujejo jasno, da je bila na našem programu bratovska zveza obeh narodnosti — živečih v tej deželi, tedaj celokupnost dežele, seveda, po d-avstrijsko krono. Ta program so zagovarjali vsi govorniki na obeh zborih in nikdo ni z najmanjšo besedico žalil italijanske narodnosti kot take in še najmanje pa goriških Italijanov. Da bi bil gosp. vladni zastopnik na kobariskem zboru katerega govornika posvaril, to ni res, le kazal je, da mu nek izraz ni bil prav po volji, ko je en govornik pripovedoval, da so kobariski Kotarji poskušali avstrijsko in italijansko sodnijsko pravico in da so se prepričali, da je druga velika kesneja in draža od prve. Da bi obsegala ta

trditev razhajenje italijanske narodnosti, tega ne bo pač nikdo resno trdil, da so pa pravde v Italiji zares veliko kesneje in draže, kakor pri nas, to nam je go spod urednik tako zvanega magistratnega organa sam, ko je v Faiferjevi gostilni notice levil, v navzočnosti veljavnih prič brez pridržka potrdil. — Naši nasprotniki se ropencijo, ker jih naši shodi v oči bodoje. Zakaj? to vedo oni, mi tudi. Najlepše je pa to, kako si ti gospodje tolaščijo državljansko svobodo. Deželni uradniki naj se ne smejo deležiti političnega delovanja, javnih shodov itd., pa le slovenski uradniki ne, italijanski javni uradniki za te velja iz jema, ti se smejo tudi k shodom v Palmo voiti, smejo biti politično kompromitirani do grla, smejo se to in ono — nad tem se lahouska liberalnost nikakor ne spodika, mariveč nosi take moše na svojih ramenah, saj so mučeniki za italijanski narod. A če slovenski uradnik na javnem shodu razvija avstrijsko zastavo ter odkritosrečno pred vsem svetom razodeva in v ljudstvu vzbuja avstrijsko čustvo, to je kaj drugega, to je Pan-slavi-zem, to je hajskanje. Deželni odbor križaj ga! Proti takemu uradniku se da celo nekako opravičevati „rapresalija“ obstoječa v tem, da se mu prav po razbojniško okna pobijajo in da se po noči z nepopoljivim strahom prelinja njegov nedolžna družina. Slavni matadorji nasprotni stranke, verjemite, da se nam nikakor sline ne cedé ni po vaši kulturi, ni po vašem liberalizmu!

Iz gorških krivob (Izv. dop.) 5. apr. Dandanes se sploh veliko za dobre ceste in poti dela in vidi se, kako ljudstvo v a cestami prepreženih krajih v omiki in blagostanji napreduje. Žalibog, da tudi pri nas ni še po vsem tako. Nekaj cest sicer že imamo, a še veliko prepotrebni manjka. Ker se pa še nobeden ni javno o tem oglašil, mislim sem danes dotičnim vstreti, ako nekoliko o prepotrebni cestni čerti od Čepovana do skladovne ceste Cerkljanske spregovornim.

O tej cesti se je privatno že veliko govorilo in bila bi že znabiti narejena, ko bi nam ne bila pre-zgodnja smert g. Muba, cestnega komisarja, kojemu se imamo največ za Čepovansko cesto zahvaliti, (? Op. ured.) pokosila. Ta cesta čerta bi vezala po naj krajši poti Cerkljanski okraj z Gorico. Ker pa Cerkljani in bližnje soseske večinoma vse blago iz Gorice in v Gorico vozijo, rabijo za to dobro cesto in kolikor mogoče bližno. Res imajo zdaj dobro cesto do sv. Lucije in naprej, pa ta je zelo dolga, zveza z Čepovanom bi pa prevožnjo za tretjino skrajšala. Res mi bo kdo ugovarjal, da bi bili na tej cesti klanci in da bi mnogo stala, a temu ni tako. Bili bi sicer nekteri klanci, a tudi na dosedanji cesti jih gotovo ne manjka; vendar menim, da bi na tej cesti skoraj ne bili tako strmi kot na uni. Dela bi sicer tudi nekaj ta cesta pobrala, pa glede da je do Čepovana dobra skladovna cesta in bi se tudi dalje po občini dala s prav malimi stroški popraviti, bi vendar ostalo le malo ceste izdelati, kar bi pa dotični okraj gotovo z veseljem sprejel.

Govoril sem namreč z mnogimi prebivalci iz teh krajev, in vsakdo mi je rekel, da ta cesta bi bila za celi okraj in še za del Kranjske tako koristna, da bi se še večji stroški lahko pozabili.

Poglejmo le, koliko voznine bi bilo manj, koliko ceneje bi prebivalci živež in drugo blago dobivali, koliko bi jih izvožnja manj stala i.t.d. Ali mi ne bo torej vsak priterdil in rekel, da boljše zveze z Gorico ni, kot bi bila ta?

Mislím, da bodo dotični sl. cestni odbori in občine to v premislek vzeli in se kakor hitro mogoče tega dela lotili.

Zadnjič sem o razdelitvi obč. pašnikov v Ger-garju in Čepovan nekaj priporočal; naj danes še nekoliko dostavim. Ako bi te občine razdelitve še tako kmalo ne pričele, priporočam, da naj vsaj na pašnikih prepotrebne kali (močila) napravijo, da ne bo živina žeje trpela.

Saj bi vendar to le malo stalo in mislim, da imajo županstva, vsaj Čepovansko, še precej dohodkov.

Naj boljše bi sicer bilo, da bi se vsi pašniki razdelili, ali ker se to ne more še tako naglo zgoditi, upam, da županstva vsaj to malo za občno korist store.

Iz Trsta 10. aprila 1878. (Izv. dop.) Nekoliko politike.—Turki v Trstu.—Rusi v Trstu.—Koncert za pribegle Grke.—Čehi se selijo v Dalmacijo.—Nemci v Trstu.—Slovani, kje so?—Tatvine.—Samoumori.—Novačenje.—Rojska čitalnica.)

Zadnje angleške, pa tudi madjarske izjave nam torej jasno kažejo, kam pes taco moli.—Torej močre Bolgarske, ki bi segala do dveh morskih obrežij, ne, to bi škodovalo angleškim kramarskim interesom in koristilo panslavizmu, katerega se bojé Madjari bolj nego peklenščeka.—Lepa logika je ta: zaradi angleških interesov ne sme postati svoboden, močan bolgarski na-

rod; Angleži imajo monopol in ga hočejo obdržati, pri vsem tem pa niso nasprotni svobodi narodov na Balkanskem polotoku. Lepa teorija ta! „Svobode kolikor hočete, a moja mavha ne sme trpeti, če pa se vaša svoboda ne vjema z mojo mavho, po tem pa je sto-kajne v verigah.“—Kaka lepa morala je v tej politiki!

Naši Madjari pa so v tem pogledu še bolj komični: po njih državni umetnosti je Slovan v Avstriji in na Balkanu le zato rojen, da postane suženj pri-kljenjen na triumfalni voz Madjar-Orszaga; Slovane je treba razkosati, ker drugače postanejo nevarni in ker nimajo po madjarski teoriji zgodovinskega in naravnega prava, pravice do svobode in samostalnosti, treba jih je rabiti samo kot material za poveljanje Madjar-Orszaga.—Ona slovska krv, ki je v potokih pre-livala se za slovska svobodo, naj gnoji njivo, kder bodo želi Madjari pa Angleži.—Ali nij to pravi, prav-cati izleček šovinizma?—Trop d'apetit! chers fils d'Ar-pad.—Želodec Madjarije je preslab, da bi mogel vse to prebaviti.—Nij se torej dosti bati ropota Angležev in Madjarov; Slovan je naravni naslednik gospodarstva na Balkanskem polotoku, ne prežene ga nobena sila.—Ker Vam uže pišem o Madjarih, naj Vam povem, da so bili te dni v Trstu mnogi Turki, ki so prišli iz Pešte in se tam pogovarjali z Madjari, kako bi pregnali Rusa iz Balkana in da so te dni še le od-potovali s parobrodom v Carigrad; bila sta Sadik in Edhem-paša, Ali-bey, Zurat-effendi in še kakih 8 drug-gh častnikov in slug, kajti Turek ne popotuje brez velicega spremstva; valjali so se celi ljub dan po ka-varnah in na zaspanih obrazih brala se je orientalska malomarnost.—Imeli smo pa oni dan tudi nekoliko bolj čilih gostov, to je ruskih častnikov in zdravnikov, ki so se vračali iz Crnegore na Rusko.—Kakor mi je pravil prijatelj, ki je z njimi govoril, podučeni so bili vsi prav dobro o razmerah Slovencev in so izrazili že-ljo, naj bi se o tukajšnjih zadevah pogostoma poro-čalo v ruske časnike, kajti treba se je poznati in še le po tem bode rastle mejvsobno prijateljstvo in brat-stvo, to je slovska solidarneta.

Ko to pišem, pride mi tudi na misel, kako po-trebno bi bilo, da se naša mladina pridno uči ruščine, kar bi bil velik korak, ker seznanila bi se potem mladina z rusko obširno literaturo in sploh z ruskim na-rodom. Torej, gospodje, učite se ruščine! Ona Vas zavaruje tudi proti skušnjavi, da obupate nad bodoč-nostjo slovanstva in da ostanete o.rpneli udje na na-rodovem životu.—

V petek bo v gledišči „Armonia“ koncert za ubo-ge grške rodbine, ki so bežale pred Turki in našle zavetje v Trstu na Grškem in drugod.—Uže pred kon-certom nabralo se je v ta namen čez f. 4000.—Te dni je došlo sem 16 českih rodbin, ki so se odpeljale s parnikom v Novigrad v Dalmacijo, da se tam loté fabrikacije opeke.—Tako je prav: Slovani k Slovanom; namesto v Ameriko, v domače slovske kraje, kder se radi gnezdiijo Nemci in Italijani. Oni, ki imajo tako veselje do preseljevanja, naj bi rajši šli na Balkan; a tudi v tem slučaju velja stari pregovor: „dalje greš, dalje ti kažejo.“—

Nemški profesor in učenjak je včeraj govoril v dvorani „Schillervereina“ o zgodovini človeškega raz-vitja. Predavanje bilo je jako močno obiskovano. Häckel, ki je Darwinist in velja kot velik nemški učenjak, je bil tukaj od tržaških Nemcev odlično sprejet in so mu včeraj zvečer celo napravili sijajen banket.

Vsaki mesec nekaj časa sem se prikaže tukaj jav-no kaka nemška celebriteta; govoril je oni teden celo nek nemški poet v gledišči Armonija in te dni bodo začele v istem gledišči nemške igre.—Vidi se, da si hoče Nemštvo tukaj pridobiti trdna tla in v tem ob-ziru so Nemci vse bolj marljivi nego Slovani, ki pre-radi spé.

V nedeljo proti večeru so vdrlí tatje v magacin od sahara blizo železnice; prišli so precej z vozom, naložili 37 vreč sahara, katerega so peljali nekemu botegarju blizo stare šance; a policija je prišla tato-vom precej na sled, to je zasledila je voznika, kateri je ovadil botegarja, ki je držal žabelj tatovom in za-prli so botegarja in dva njegova brata. Žalibože da je v Trstu dosti takih botegarjev, ki so s tatovi v zve-zi, kar je prav za prav največa podpora tatovom in največa zadrega policiji.

V nedeljo so neznaní tatje vdrlí tudi v eno tra-fiko v Verdelski ulici, in tam vkradli 800 cigar, 8 parov čevljev, 4 ure in še mnogo drugega blaga in 30 gl. denara.

Včeraj so zopet vkradli nekemu trgovcu več sodi-čev sardel, neki kokošarici kokoši, gosi, puranov, za kakih 60 gl., eni kmetici vrč kokoši na trgu, enemu trgovcu 30 praznih sodov in o še drugih malih tatvi-nah poroča tržaška črna kronika zadnjih dni.

Nek železnični stražnik se je hotel obesiti, pa ga je še o pravem času na tem zadržal nek njegov zna-nec.—Zopet se je vstrelil en vojak domačega sloven-skega polka št. 17.

Te dni imamo v Trstu vojaško novačenje; mladine je toliko, da so v enem dnevu napravili zadostno število vojakov za I razred.

V nedeljo je bila zopet v rojski čitalnici lepa beseda, katere se je vdeležilo prav dosti občinstva; igrali so še precej dobro; le petje smo pogrešali.

Politični pregled.

Državni zbor. Poslanska zbornica je pretekli teden končala razpravo o novi postavi za vkvartiranje vojakov. Vlada namerava s to postavo doseči, da si sezidajo občine po deželi kasarne za vkvartiranje vojakov. — 5. aprila je zopet začela debata o osobnem dohodniskem davku. Opozicija federalistična je nasvetovala naj se posvetovanje o tem važnem vprašanji zdaj odloži, a nij prodrla. §. 5. te postave določuje po sprejetem nasvetu odsekovem, da se ima o-sobni dohodniški davek plačevati od 600 do 700 gl. 4., davkove enote, od 700 do 800 gl. 5., od 800 do 900 gl. 7., od 900 do 1000 gl. 11, od 1100 do 1200 gl. 12., od 1200 do 1300 gl. 14., enot itd. Iz vsega se vidi, da bodo po tej postavi najhuje pritisnjeni malopre-možni ljudje, kajti v komisije, ki bodo imele vceniti osebne dohodke davkoplačevalcev, pridejo večinoma taki možje, ki plačujejo najvišje davke, katerim bo tedaj malo mari za manj premožne.

Obe regnikolarni deputaciji na Dunaji začenjajo zopet svoje delo na podlagi podukov, katere ste prejeli od večin svojih parlamentov in od vlad. Ker pa ti poduki niso enaki, ni u-pati velikega uspeha.

V ogerškem parlamentu se je opozi-cija zložila v eno samo stranko, katera šteje 112 poslancev. Tudi Mlado- in Staročehi so se v glavnih točkah svojega programa porazumeli in trde, sevedá, še vedno pasivno politiko.

Barometer vnanje politike kaže še vedno jako spremenljivo vreme. Angleži sicer močno rožlajo z vojnim orožjem in madjarski listi pri-tiskajo, kolikor se da, da bi se avstrijska poli-tika obrnila na proti-rusko stran ter se oklenila Angležev — a prav resno vendar menda nikdo ne misli na vojsko, ampak ves pritisek meri le na to, da bi Rusija nekoliko popustila od po-gojev, zapopadenih v mirovni pogodbi, ki se je sklenila v Sv. Stefanu. A ruske neodvisne no-vine so za to, da se Rusija v nobeni stvari ne vda. One odločno zahtevajo, naj se za vsako ceno varuje ruska čast in rusko dostojanstvo.

Italija potrebuje tudi izvanrednega kre-dita 20 milijonov, od katerih je uže 17 izdanih za vojsko pod prejšnjim ministerstvom. Iz vsega se vidi, da se v Italiji tudi nekaj skrivnega kuha.

Iz Belgrada se v „Times“ piše, da so Srbi za zdaj zadovoljni, več pa od prihodnosti pričakujejo. Srbija hoče vse nekdanje svoje dežele — združiti in kraljestvo postati, to pa more le s pomočjo Rusije. Dokler se orientavno vpraša-nje ne reši, mora ostati Srbija v orožji. — De-misija Horvatoviča ni bila sprejeta; general Belimarkovič je dal svojo ostavko. Tedaj mora biti med tema dvema kaka navskrižnost.

Francoske dopolnilne volitve v zbornico, ki so bile 7. t. m. so pomnožile republikansko stranko. Voljenih je namreč 12 republikancev, v treh okrajih so pa ožje volitve.

Iz Rima poročajo, da prihaja vsak dan večje število katoličanov tja, poklonit se novemu papežu. Pozdeva se iz pisem, kateri je sv. oče pisal pruskemu in ruskemu caru, da želi spravo dognati z dotičnima državama.

Iz kmetijskega društva.

Danes teden je bila odborova seja, v kateri so se obravnavali prav zanimivi predmeti.

Tajnik čita poročilo g. podpredsednika, ki toži, da je veliko društvenikov, ki uže dve in več let niso plačali letnine, kar prouzročuje marsiktere nevšeč-nosti v društvu, ktero napravlja računске preudarke na podlagi števila vpisanih društvenikov; ker pa jih ve-liko ne zadostuje svojim dolžnostim, nastanejo veliki primankljeji v denarnici. Predsedništvo prosi zaradi tega, da sme izbrisati iz društva vse one društvenike, ki so po dve leti na dolgu, vsled česar se ima tudi število odbornikov znižati za 4, ki sedaj sedé v od-boru, ne da bi imeli pravico zastopati take neplaču-joče društvenike. Odbor pritrđi predlogu podpredsed-nika. Na dnevnem redu bila je 2. točka: „Poročilo o kmetijski vremenski telegrafiji, ktero želi kmetijsko ministerstvo koristno storiti vsem kmetovalcem, ter va-bi društyo, da naj po svojih društvenih listih poduču-

*) Dvomimo, ker bi bila nova cesta po Tolminskem okra-ji in ne po Cerkljanskem. Tolminski okraj bi imel delo, a Cerkljanski najraje korist. Sicer bi se to uže dalo poravnati. Op. ured.

je izdelane o veliki važnosti in koristi vremenske telegrafije za kmetijstvo in da razpošlje pisovalno polo vsem društvenikom in kmetijskim podružnicom, da se naroče na vsak dan izhajajoči vremenski telegrafski list.

3. točka: Poročilo o nameranih načrtih, po katerih hoče vis. kmetijsko ministerstvo za naprej deliti državne subvencije. Za obe točki je dobil na log sestaviti poročilo odbornik g. Povše. A ko hoče svoje nemško sestavljeno poročilo brati, ustavljajo ga italijanski odborniki in trdijo, da se bo preveč časa izgubilo s tem, da se najprvo nemško poročilo, potem italijansko, torej da naj kratko posname jedro poročila in le v italijanskem jeziku govori, ker so nekateri odborniki, ki ne znajo nemškega jezika. Poročevalec g. Povše odgovarja, da mu je predsedništvo s pravto plo prošnjo pooslal nalog, da prevzame poročilo o tem prevažnem vprašanju in da naj sestavi poročilo v nemškem jeziku. On je to storil, da vstreže izraženi želji predsedništva in je težavno delo izvršil. Čudi se, kako mu mora kaj takega zgoditi se, da ne bi smel poročila, katero je več dni izdelaval, brati v jeziku vsem razumljivim in odgovarja, da sta tudi tukaj dva slov. odbornika, ki ne umeta italij. jezika, torej, da bi z isto pravico smel reči in zaklevati, da bo poročal v slov. jeziku. Ker pa je naše društvo kmetijsko, ne politično, meni, da se razpravljati imajo stvari v katerem koli jeziku, da se le razumemo in stvar strokovno dobro rešimo. Ko se mu še dalje ovire delajo, izreče ves nejevoljen, zavračaje tako postopanje, predsedništvu, da po nobeni ceni ne odstopi in nikakor ne mara italijansko poročati, ampak kakor je poročilo sestavil in da bo potem še le v kratkih besedah povedal po italijansko jedro poročila, ali pa da takoj povrne vse akte in naj predsedništvo drugoga poročevalca izbere.

Nevolja slov. odbornikov bila je velika in se le potem, ko je odbornik dor. Maurovič rekel, da naj poročevalec poroča v katerem koli jeziku, je začel g. Povše brati svoja poročila.

Naj poprej obzaruje, da je obširni dopis minister-ski skoro celo leto ležal na mizi tajništva nerešen, akopram je ministerstvo zahtevalo prav natančen odgovor uže do oktobra l. 1877. in zdaj je april 1878! ter se vidi iz vsega, da ta velevažen dopis, sicer res obširen—(šteje do 50 strani) še prebran ni bil! Pozno je, a hitro treba sklicati vse odseke, posebno onega za živinorejo, da izdela cel načrt, po katerem se ima naša govedoreja zboljšavati, da napravi načrt, kakoršnega zahteva ministerstvo z opazko, da le na podlagi definitivnega in potrjenega načrta hoče naši deželi le denarne podpore dajati za povzdigo govedoreje; gotovo težavno delo, katero zahteva temeljitih naših študij, ker od teh odvisi bodočnost naše živinoreje.

Enako treba za vse stroke gospodarstva podati ministerstvu natančno izdelane načerte in predloge.

Predsedništvo obljubi takoj sklicati odseke, da nemudoma rešijo važne sklepe in sestavijo predloge, ki se imajo ministerstvu podati.

Poročevalec posebno toplo priporoča, da naj se ministerstvo prosi posebno za podporo govedoreje, sirsarstva na Tolminskem in kletarstva. Zdaj bere dor. Levi poročilo pododseka, ki je imel pregledavati prošnje prosilcev za tajniško službo. Bofelo je slov. odbornike vedno slišati poročevalca o italijanskem in nemškem jeziku in narodu, le slovenskega ni omenil, kakor bi v deželi ne prebivala večina slovenskih deželanov. Pa pustimo to, pride že dan za to.

Po dolgih ovinkih zve odbor, da je od pododseka izbran in predlagan neki dor. Muzzi tam doli iz južne Italije. Dr. Tonklij in Povše nasprotujeta temu predlogu in zahtevata, ker se med prosilci nahajajo od poročevalca samega kot sposobni priznani strokovnjaki, da se zbere domačinec.

Po dolgem, tudi viharnem besedovanju se glasuje in obveljal je predlog dor. Tonklijev, da se obnemu zboru predlaga v potrdilo kot tajnik g. pl. Perša, ki je domačinec in posestnik, je dovršil gospodarske študije na Hohenheimski akademiji, je bil 2 leti učitelj kmetijstva v Vidmu in zna razum italij. in nemškega tudi nekoliko slovenskega jezika. Glasuje se z listki in dobi Tonklijev predlog 9, Levijev le 8 glasov, mej temi 8 zopet glas onega visokega moza monsignora, rodem Slovenca, (aj bridka ironija!) ki je zadnjikrat bil imenovan za ude v kuratorij za kmetijsko šolo. Pa dovolj, saj ga noben človek več ne šteje mej slovenske sinove, ampak vsak ga vteva mej naše naj hujše nasprotnike.

Naj še omenimo, da zopet ni prišel v sejo zastopnik Tolminske kmetijske podružnice gospod Miha Cazzafara. Gg. odborniki! storite svojo dolžnost, sicer odstopite, da bodo važne materialne interese zastopali drugi možje, katerim je mar za blagor dežele.

Razne vesti.

Profesorska služba je razpisana v Gorici na gimnaziji za matematiko in fiziko, v Kočevju pa za filologijo. Prošnje se vlagajo do konca aprila.

Šolskih knjig se bode za leto 1878-9 za Kranjsko zastoj mej ubožne učence razdelilo na ukaz mi-

nistrov za 1778 gld. Mej okraji dobi največ kočevski, 215 gld. najmanj pa ljubljansko mesto 88 gld. Kaj pa pri nas na Goriškem?

Renska čitalnica napravi dne 22. aprila — na velikonočni pondeljek — besedo s plesom. Program priobčimo prihodnjic.

„Zora“, časopis zabavi in poduku, ki jo je uredoval v Marburgu g. prof. Janko Pajk, je nehala izhajati, ker so, kakor beremo v izdaviteljevem naznanilu, naročniki nemarno plačevali naročnino. Nekoliko dostojnejša, menimo, bi bila smrt koncem leta, nego uže po prvem kvartalu.

Podpora. C. k. ministerstvo za kmetijstvo je dovolilo kmetijskima društvoma goriškemu in ljubljanskemu 1000 gld. podpore, prvemu 400 gld, drugemu 600 gld., za to, da se gosp. Tomaž Hitz, kateri na Tolminskem uže več let z velikim uspehom deluje za povzdigo planšarstva, za letos ohrani kot voditelj sirsarskih družeb na Goriškem in na Kranjskem.

Vojaški nabor. V saboto 13. t. m. se začne v Gorici letošnje novačenje, ali nabor vojaških novincev za okraj goriške okolice. Priporočamo gg. županom prav gorko, naj pazijo skrbno vsak na svoje mladenice in naj jim na srce položijo, da se vojsko obnašajo in ne razsajajo po mestu. Vemo, da pri takih prilikah je težko brzdati razburjeno mladino, — a nekoliko se uže doseže z modro besedo. Naši zagrizeni nasprotniki preže na to, kje bi mogli Slovincem kako aurovost očitati; varujmo tedaj koder koli svojo čast.

Udri po njem! Tudi demokratični (?) „Goriziano“ je zagrabil včeraj kamen in ga zabrusil v nameščenca pri dež. odboru, kateri se je drznil govoriti pri dveh občnih zborih polit. društva „Sloga“, češ, da je najiskrenjeji panslavist v Gorici in da se loti vsacega sredstva škodo Italijanov. Obzaruje (?) sicer, da so mu p. li okna, a dostavlja, da je to sam provociral (čujte!) ker bi se v svoji službi nikdar ne smel postaviti na čelo kateri politični stranki (troppo onore!), ampak bi se moral spominjati, da urad, pri katerem služi, ima tudi italijanske zastopnike in da v blagajnico, iz katere zajema svojo plačo, ne steka se samo slovensk denar. Omenja dalje, da sedanje agitacije (zbori zarad adrese) so nepremišljene in brez vsacega temelja.

Taki so le naši ultraliberalni demokrati: ker vedo, da bi jim državni pravdnik nikdar ne dovolil, kritikovati vzvišeni predmet našega zborovanja, zaganjajo se v svoji slepi strasti v osebe, v take osebe, katere si same ne vsajajo nobene zasluge v tej stvari, pa so si tudi zveste, da so se nasproti drugim, v deželi živeči narodnosti vselej dostojno in spoštljivo vedle. Sicer pa kažejo tudi ti junaki, da ne vedo, kaj so občni zbori političnih društev in v katerih mejah se morajo sukati njih razprave. — Za to naj jim povemo, da tudi nad govorniki pri takih občnih zborih zvesto čuje oko postave — in da morajo tedaj govorniki tako paziti na vsako besedo, katero izgovore, kakor časnikarji na to, kar v svojih listih priobčujejo. — A pri naših zborih v Kviškem in v Kobaridu sta bila gg. vladna zastopnika z vedenjem govornikov in ljudstva tako zadovoljna, da smo slišali iz nju ust besede najtoplejše zahvale, kar jasno dokazuje, da se ni ne hujkalo, ne dražilo, ampak da se je vse vjemalo s patrijotičnim namenom teh shodov.

Da bi bile agitacije, kakor se poljubi „Goriziano“ imenovati naše shode, nepremišljene in brez vsacega temelja, to je njegovo zasebno mnenje; Furlanci pa, kateri so z mnogo tisoči podpisov pokrili adrese, spisano v enakem smislu, kakoršna je naša, so z nami blizo enih misli, da ni pravemu Avstrijcu nikdar neprilichno, javno razodati svojo državljansko zvestobo, posebno pa v takih momentih ne, ko celo Evropo pretresajo najvažnejši dogodki.

† Josip Kocijančič, znani nabiratelj narodnih pesmi in skladatelj nekaterih Slovincem jako priljubljenih zborov, izvrstni pevovodja, buditelj Kanalske čitalnice, iskreni rodoljub je dne 10. t. m. ob 8 uri zjutraj po dolgi bolezni, previden s tolažili sv. cerkve, izdihnil svojo blago dušo. Kanalsci so mu napravili včeraj slovesen pogreb. Več prihodnjic.

Nagla smrt. Pondeljek zvečer proti 10 uri zapusti mlad gozdnarski uradnik z imenom Kulp, rodem Čeh iz Hanakije na Moravskem, restavrant „All Europa“, a ko pride na Travnik, začne se majati; nekdo ga podpre ter sprejme do loterijske kolekture pred škofijo, kder se na tla zgrudi in koj mrtev obleži. Gosp. dr. Rojic, ki je koj na pomoč prihitel, našel je uže mrtvega. Mladeneč je uže dolgo bolehal in nekda je bil prav zarad tega v milo goriško podnebje premeščen, da bi tu okreval.

Cerkveno petje. Cecilijino društvo, čegar namen je povzdiga in pospešek katol. cerkvene glasbe v smislu ter duhu sv. cerkve, tiska knjžico: „Cerkvena glasba, kakšna je in kakšna bi morala biti“, katera utegne uže do Velike noči v rokah udov biti. Pri obnem zboru meseca junija l. 1877 razodevala se je želja, naj bi se ustanovil časnik, ki bi pospeševal društvene namene s spisi in muzikalnimi prilogami. Ta

želja ima se kmalu izpolniti in z mesecem majnikom ima na svitlo prišli 1. številka „Cerkvenega glasbenika“. „Cerkveni glasbenik“ bode izhajal po enkrat na mesec ter donasal v velikej osmerki 8 strani teksta in 4 strani muzikalij. Obravnava bode vse, kar spada v okrožje cerkvene glasbe. Naročnina bode „Cerkvenemu glasbeniku“ za leto 1878 le 1 gl. 50 kr. za ude „Cecilijjskega društva“ celo leto 1 gl. in pošilja naj se g. Zigi Bohincu, kněžoskofjskemu tajniku ter blagajniku „Cecilijjskega društva“.

Iz Trsta 6. aprila se piše narodu: Pred letom in dnevom dobila sta jedni podpolkovnik in stotnik avstrijske armade povseje se pridružiti glavnemu stanu ruske vojske. Pridružila sta se jej v Bukarestu, šla čez Dunav, bila pri Plevni, kjer je Osman paša svojo defenzivno moč v sterjenje sveta v napričakovanem svitu dokazoval. Ne bo trdenje naprično, da avstrijska častnika nista imela nadeje v tako kratkem času priti do Carigrada. A zgodilo se je, kar se nij pričakovalo. Ruska armada je po padu Plevne s orjaškim korakom — ne zmene se velicih ovir in težav — prekorčila Balkan, prihrumela v osredje Turčije. Podpolkovnik vrnil se je pred kratkim iz Carigrada v Beč, v čer v stotnik — od generalštaba se svojimi slugami. Prvi je avstrijski Nemet po rodu, zadnji Arpadovi sinovi. Stotnik dobil je v sv. Štefanu 5 višjih ruskih odlikovanj, sluga vsakateri srebrni križec sv. Jurja — gotovo vidokaz velicega spoštovanja zveznicne mogočine Avstrije. — Včeraj popoldne sprijela sta se dva grška pomorščaka prav v resnici. Izid boja — kolega je straža javne varnosti od blizu mirno opazovala, bil je tako nepovoljen — eden dobil je 6 globokih ran z nožem — tako da je malo upanja, da okrevá. Konec tragedije je navaden: Pobiti v bolnišnico, zamogoval v „prežon“. Nesrečni mož!

Slovo. Odhajaje iz lepa Gorice, na svoje novo mesto v Zagreb, pozdravljam prav srčno vse svoje p. n. prijatelje in znance, pri katerih se nisem mogel osebno posloviti, ter se priporočam njihovemu prijaznemu spominu.

V Gorici dne 10. aprila 1878.

France Kuralt

tajnik gospodarske družbe v Zagrebu

Tržno sporočilo firme Jos. Pipan et Comp. v Trstu dné 10. aprila 1878.

Od novega leta sem bilo je v Trstu tako malo posla, da se nam nij zdelo skoro potrebno poročati o našem trgu.

Negotovost na političnem obnebi se zmerom strašno teži našo trgovino, nij nobane volje za špekulacije; zraven tega pa je nastalo tudi tako nezupanje, da mnogo njih rajše ne delajo, nego da bi upali, in prav imajo, če se pomisli, da se je tudi pri nas začela širiti prava ameriška korupcija, da pravo poštenje v kupčiji vedno redkajše postaja in da se vedno sliši o tako čudnih falimentih celo na deželi, kder so bili pred nekaterimi leti bele vrane. Pa kaj še falimenti, ko bi bili naravni; a navadno se zgodi, da po falimentu mož še bolje živi, nego poprej in da se kmalu zopet prikaže na dan z lepšo štacuno, nego jo je imel pred falimentom. Ta korupcija, slabe letine, vojska, vse te nesreče ovirajo pravo kupčijo in pri vsem tem pa nam hodečo še povikšati carino pri takih pridelkih, ki niso več luksusa, ampak vsakdanji živež za vsacega kmeta. Iz vsega tega se vidi, da kriza se zdaj nij dosegla svojega verhunca, ampak bo čistilni in zdravilni proces trajal še mnogo časa. — Valute so v začetku tega meseca močno padle in plačevali so se uže Napoleoni po gl. 9.85 in zdaj je zopet tišina, pa kaka mala vest iz Londona ali Petrograda zna zopet uplivati na rastenje valute, padanje papirjev. S kratka, negotovost je velika, vse se boji špekulacije in torej je trgovina omejena le na najpotrebnejše.

Kava. Fine sorte se vzdržujejo trdno, nižje pa so zadnji čas v ceni močno padle; ker iz juga ne dohaja prav nič naročeb in zarad velike revščine po deželi, kder si kmet in rokodelc s cikorijo pomagata.

Vendar pa je mnenje opravičeno, da posebno kava Rio ne ostane dolgo tako cena, ampak da poraste, predno bo dolgo. Zatorej utegne biti zdaj ugoden čas za nakup te vrste kave. Rio velja danes od gold. 86—90, najnižja fineja gold. 92—94, najfineja gold. 96—100.

Oljke. Oljke je zmerom še drago in so cene danes prav trdne, tako da nij misli na nižje cene, mej tem ko so cene bombaževega olja padle za celih 200/0, a zdaj menda ostanejo več časa nepremakljive. Danes velja jedilno oljino olje od gl. 56—62 po kakovosti, namizno fino gl. 66—72, najfineje pa od gl. 74—80 po kakovosti. Kotonovo ali bombaževo olje se kupi danes po gl. 42—45 se sodom vred.

Sadje skoro vsake vrste je padlo v ceni in ne bo porastlo, ker je slabo. Debele cvebe se kupijo po gl. 16—24, fine rozine po gl. 39—32, opaša po gl. 18, rozlični po gl. 9.25, fige v vencih po gl. 17, v sodih po gl. 13—14, mandelji po gl. 14—120, pome-rance po gl. 6 zaboji.

Riž brez spremembe uže kacega pol leta. Itali-

janski velja od gl. 19—24.50, angleški pa od gl. 17—18.50.

Mast in špeh je blago, ki letos vedno ceneje postaja, vendar pa utegnejo zdaj cene biti zadostno nizke in morejo poprej porasti, nego pa še pasti. Kedor bi se zdaj v tem blagu previdel, bi jo morda uganil. Mast ameriška velja od gl. 54—58, špeh v zabojih prav lep po gl. 46—50.

Petrolij, ki se je pred 14 dnevi kupoval po gl. 13.50, je te dni hitro porastel in velja danes od gl. 15.50—16. Cene so zopet začele skakati v enem dnevu po 2 ali 30%. O tem blagu je vsaka kalkulacija nemogoča, a najbrže ne pridemo več na tako nizke cene, kakor smo jih imeli pret. mesec, ker blaga nij več dosti na trgu in tudi pričakuje se ga ne.

Narodni pridelki. Pšol gre hitro izpod rok, ker tega blaga primanjkuje; navaden rudeč plačuje se do gl. 14.50 kvintal, cukranec celo do gl. 17 in kanarček tudi od gl. 16—17. To so pač močne cene, kakor jih ne vidimo vsako leto. Maslo domače pa je čisto zanemarjeno, ker nam dela Rusija močno konkurencijo; najboljšo domače maslo ne gre niti po gl. 85 kvintal. Takaj rajši rusko plačujejo draže, ker se da bolj rabiti za fabriko.

Žito. Pšenica je vedno draga po gl. 13.50—14 kvintal. Koruza manjka popolnoma na našem trgu, tako da nam zdaj Sisek konkurira, ker nij bilo do zdaj mogoče dobiti iz Črnege morja prav nič blaga; pa po naznanilih ruske in rumunske vlade je Donava zopet odprta in tudi Črno morje in zdaj je uže polno parnikov in ladij naloženih se žitom tam v Galacu, Ibrah in drugod, ki vsi so namenjeni v Trst, tako da utegnemo proti koncu tega meseca dobiti polno blaga, kar bo uplivalo na zdatno povišanje cen. Koruza velja danes takaj gl. 9.50—9.70 kvintal, a če jo hoče kdo kupiti za mesec maj, dobi jo 1.50 do 2 gl. ceneje, kar je gotovo znamenje, da se bodo cene pomaknile nazaj.

Javna zahvala.

Za obilno vdeležitev pri pogrebu ranjkega

France pl. Schivizhoffen-a,
posestnika,

dne 31. marca izrazuje vsem prijateljem, znancem in drugim edlečastikom najtoplejšo zahvalo

Johana pl. Schivizhoffen.

Podoba 1. aprila 1878.

Dunajska borza.

11 April	
Bankni del. 100 v bankovcih	61 gl. 55 kr.
Bankni del. 100 v srebru	65 " 50 "
Zlata reza	73 " 40 "
1000 dr. orožje	111 " " "
Aksije nemške banke	796 " " "
Kreditne listje	212 " 80 "
London	121 " 70 "
Srebro	106 " 40 "
Napol.	8 " 79 1/2 "
C. kr. banka	5 " 78 "
Državne papirje	

Podpisani si vsteva v čast, naznaniti glavnim cerkvenim oskerbništvom, da je odsihdob obilno založen s svečami in baklami, ki se imenujejo voščene (zmes) in so prav enake onim iz fabrike Reali Gavazzi v Benetkah, kojih zalogo ima gospod Jakob Palla v Korminu.

Te sveče in bakle so po 2 gl. kilo. — Tista slavna oskerbništa, katera žele zaradi varčnosti take sveče imeti, naj se blagovoljno obrnejo se svojimi naročili do firme

Alojzij Bader v Gorici.

Naznanilo.

Primerne jedi in pijače izbirati je zadeva prav velike važnosti posebno tam, kjer se vsaka neprevidnost v tem obziru pokaže, kadar prebavanje, ne gre po navadnem pravilu. Ako se to zanemari, nastanejo dolgotrajne želodčne bolezni.

Ker se take neprevidnosti tudi pri največi pazljivosti ne dajo popolnoma odstraniti, se nam

zdi primerno opozoriti na neko od vseh strani poterjeno sredstvo. To je dr. Müller-jev, na Dunaji, sednijsko preiskovani, tako imenovani Praeservativ-Balsam, ki se posebno priporoča proti kerču, ki delovanje želodca vredi, vsako akutno in kronično vnetje v želodcu in črevah odstrani, metanje, drisko, zlatenico itd. naglo ozdravi.

Kdor se po morji vozi, je za-nj ta balsam vsega priporočevanja vreden, ker odstrani nagnenje k morskimi boleznim.

Laboratorij in centralni depot za razpošiljanje: J. žl. Miller, lekarnicar Kronstadt, Siebenbürgen.

V Gorici edino nahaja se pri lekarničarju Pontoni-u v Raštelu, v Reki pri A. F. Gotthardt et Comp.

Oznanilo.

Podpisani ima zalogo voščeni svete iz tovarne za sveče g. Alojzija Bader-ja v Gorici. Sveče iz te tovarne so bile odlikovane s sreberno svetinjo in častnim diplomom na svetovni razstavi v Parizu leta 1855 in na Dunaji leta 1873, ravno tako pri razstavah v Gorici, Monakovem in v Trstu leta 1871.

Te sveče imajo prednost, da so iz čistega voska od čebel, pa proste vsake druge tvarine, so zboljšane, da se več ne kidajo in ne onesnažijo altarja, kakor poprej.

Cena tem svečam je 2 gl. 68 sl. kilo najboljšo prve verste, 2 " 33 " druge verste.

Plačuje se ob koncu leta. Prečistita duhovščina se opozoruje, naj se ne daja premotiti od drugih prodajalcev, ki prodajajo sveče, namešane z drugimi, po cerkvenih postavah prepovedanimi tvarinami.

V Sežani ima zalogo novi štacunar IVAN GOLIEVŠČIK.

Tako naročila se zamore izvršiti v 24. urah.

VAL. GORJUP-A

v Gorici.

Prodaja storjenih oblačil za može in dečke

Da se želji mnogih gospodov naročnikov vstreže in da se odstrani vsak dvom pri naročevanju storjene obleke iz glavnih mest, jemljejo se v imenovani prodajalnici naročila za moška oblačila, ki se hitro, po najnovejši modi in natančno po želji naročnikov s poroštvom izdelajejo.

Cela obleka razne barve	od gl. 13	do gl. 45
" " črna	" 15	" 50
" " za dečke	" 4	" 12
Spomladanska suknja	" 8	" 28
Bonjours, kratka suknja	" 7	" 22
Hlače letne	" 2.50	" 8
" raznih barv	" 3.50	" 12
Opersniki	" 2	" 8
Sukne za lovce in pisarje	" 4	" 10
Domača obleka	" 8	" 20

NB. Vsako naročilo se zamore izvršiti v 24. urah.

Vsako oblačilo, ki ne ugaja, se zamore brez vsake težave zamenjati

Na ogled se pošilja poštnine prosto.

Tako naročila se zamore izvršiti v 24. urah.

"PRILICNA UKUPOVILA."

NOVO! NOVO! NOVO!

Nož, vilice in žlice iz pravga "SREBROJEKLA", ostanejo vedno bele (naj se ne zamenuje z nezdavnim tako zvanim "Chinasrebrom", katero postane rumeno uže po osmehnevali rabi). Da je našo blago stvarno, oziroma da ostane belo, dajmo 10LETNO POROŠTVO!

1 1/2 taceta žlice . . . gl. 1.50
1 1/2 " vilice . . . 1.50
1 1/2 " nožev . . . 2.00
1 1/2 " žličic75
1 zajemavec75
1 zajemavec za juho . . . 1.00
1 žlica za prikuho75

Teh 27 kosov se dobi lahko vsak posebej, ali pa vsi skupaj kot kompletne servise v elegantni šatuli za ničevno ceno 8 gl. (s šatulom vred)

6 podkladnikov za nože gl. 1.50 — 1 JAKO ELEGANTEN usnjast etui z enim ducetom istinito sreberne pojade; 13 lot. poskus. srah. (6 nožev in 6 vilic) namesto 22 gl. za samo 9 gl.

Rečnično SREBERNE ŽEPNE URE! O c. k. kovnega urada posebej, natančno regulirane in točno ideže s 3letnim poroštvom.

1 sreb. cilindrica z verigo nam. gl. 12 samo gl. 6.50
1 " ankora s krist. steklom . gl. 15.50 " gl. 9.50
1 " remontoir-ura s krist. steklom (navija se pri
1 " rindiči brez ključa) nam. gl. 25 samo gl. 15.50
1 zlati ura za dame s etajlom nam. gl. 29 samo gl. 17.75
Sreberne urne različice od gl. 2.25 — do gl. 7.00
verzično in ključ.

Najnovejša specialiteta!

Plinove lampe, ki se prenašajo, (brez cevi, brez duše (tah-ta) in brez cilindra) z aparatom vred (vsak aparat nareja sam svoj plin). Te lampe se postavljajo lahko na mize, ali obešajo na steno, ali na podstropje. Dobrota za vsakega in za vsaki kraj!

Lampe za na steno po gl. 4.00 — 1 liter plina 50 kr. Poduk, kako se ima lampa rabiti, se vsaki pridene

Lampe za mizo 4.75
" pod strop 4.75

Lepši plamen kakor pri premogovem plinu, 50% ceneji od petrolija.

Obilne cenike pošiljamo zahtovaj, blago pa le proti plačilu ali poštnem poroštvu. Dobiva se SAMO pri

Exporthaus Bettelheim,

Wien, Margarethenstrasse 13.

O Z N A N I L O.

Ker smo velikano zalogo tako imenovane alpaka-srebra v Abisniji (Afriki) za neverjetno nizko ceno kupili in v naši fabрики zopet 63 strojev na par postavitih ukarali, smo sedaj v prijetnem položaju naše izdelke iz alpaka-srebra po 32% ceneje, boljše in lepše oddajati, kakor do sedaj. Vsakemu je namreč znano, da naše alpaka-srebre nikdar sreberno barvo ne izgubi, in se od najmočnejši kislina nič ne terpi, kar pisмено zagotavljamo.

Z N I Ž A N A C E N A.

6 žliček za kavo iz alpaka-srebra	gl. 1.20, 1.60, 2.00, 2.40, 2.80, 3.20, 3.60, 4.00, 4.40, 4.80, 5.20, 5.60, 6.00, 6.40, 6.80, 7.20, 7.60, 8.00, 8.40, 8.80, 9.20, 9.60, 10.00, 10.40, 10.80, 11.20, 11.60, 12.00, 12.40, 12.80, 13.20, 13.60, 14.00, 14.40, 14.80, 15.20, 15.60, 16.00, 16.40, 16.80, 17.20, 17.60, 18.00, 18.40, 18.80, 19.20, 19.60, 20.00, 20.40, 20.80, 21.20, 21.60, 22.00, 22.40, 22.80, 23.20, 23.60, 24.00, 24.40, 24.80, 25.20, 25.60, 26.00, 26.40, 26.80, 27.20, 27.60, 28.00, 28.40, 28.80, 29.20, 29.60, 30.00, 30.40, 30.80, 31.20, 31.60, 32.00, 32.40, 32.80, 33.20, 33.60, 34.00, 34.40, 34.80, 35.20, 35.60, 36.00, 36.40, 36.80, 37.20, 37.60, 38.00, 38.40, 38.80, 39.20, 39.60, 40.00, 40.40, 40.80, 41.20, 41.60, 42.00, 42.40, 42.80, 43.20, 43.60, 44.00, 44.40, 44.80, 45.20, 45.60, 46.00, 46.40, 46.80, 47.20, 47.60, 48.00, 48.40, 48.80, 49.20, 49.60, 50.00, 50.40, 50.80, 51.20, 51.60, 52.00, 52.40, 52.80, 53.20, 53.60, 54.00, 54.40, 54.80, 55.20, 55.60, 56.00, 56.40, 56.80, 57.20, 57.60, 58.00, 58.40, 58.80, 59.20, 59.60, 60.00, 60.40, 60.80, 61.20, 61.60, 62.00, 62.40, 62.80, 63.20, 63.60, 64.00, 64.40, 64.80, 65.20, 65.60, 66.00, 66.40, 66.80, 67.20, 67.60, 68.00, 68.40, 68.80, 69.20, 69.60, 70.00, 70.40, 70.80, 71.20, 71.60, 72.00, 72.40, 72.80, 73.20, 73.60, 74.00, 74.40, 74.80, 75.20, 75.60, 76.00, 76.40, 76.80, 77.20, 77.60, 78.00, 78.40, 78.80, 79.20, 79.60, 80.00, 80.40, 80.80, 81.20, 81.60, 82.00, 82.40, 82.80, 83.20, 83.60, 84.00, 84.40, 84.80, 85.20, 85.60, 86.00, 86.40, 86.80, 87.20, 87.60, 88.00, 88.40, 88.80, 89.20, 89.60, 90.00, 90.40, 90.80, 91.20, 91.60, 92.00, 92.40, 92.80, 93.20, 93.60, 94.00, 94.40, 94.80, 95.20, 95.60, 96.00, 96.40, 96.80, 97.20, 97.60, 98.00, 98.40, 98.80, 99.20, 99.60, 100.00
-----------------------------------	---

Poleg tega elegantne svečnike za na mizo, par po gl. 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00, 24.00, 25.00, 26.00, 27.00, 28.00, 29.00, 30.00, 31.00, 32.00, 33.00, 34.00, 35.00, 36.00, 37.00, 38.00, 39.00, 40.00, 41.00, 42.00, 43.00, 44.00, 45.00, 46.00, 47.00, 48.00, 49.00, 50.00, 51.00, 52.00, 53.00, 54.00, 55.00, 56.00, 57.00, 58.00, 59.00, 60.00, 61.00, 62.00, 63.00, 64.00, 65.00, 66.00, 67.00, 68.00, 69.00, 70.00, 71.00, 72.00, 73.00, 74.00, 75.00, 76.00, 77.00, 78.00, 79.00, 80.00, 81.00, 82.00, 83.00, 84.00, 85.00, 86.00, 87.00, 88.00, 89.00, 90.00, 91.00, 92.00, 93.00, 94.00, 95.00, 96.00, 97.00, 98.00, 99.00, 100.00

Posebda za surovo maslo po 95 kr. 1.70, 2.80, 3.25, 4 in še ostevilina druge reči, vse po 32% boljši kup, ko dosedaj.

Naročila s detelo proti poštnem poroštvu natančno izvršuje

Fabrika za metalne izdelke Blau & Kann
Dunaj (Wien) Babenbergerstrasse N. 1

Oznanilo.

Jemljem si čast slavnemu občinstvu naznaniti, da se pri podpisanemu nahaja bogata zaloga voska, sveč in torč iz slavnoznane tovarne Reali Gavazzi-a v Benetkah. Bila je odlikovana od cesarja avstrijskega, Frančiška Jožefa, od kralja bavarskega, Maksimiliana II., od kralja pruskega, Friderika Viljelma in od umrlega francoskega cesarja, Napoleona III. Obdarovana je bila pri razstavi v Londonu l. 1862, pri obertnijski razstavi v Parmu, pri razstavi v Turinu, v Milanu, v Luki in slednjič pri razstavi v Filadelfiji

Gg. naročnikom se bo postreglo z vso skerbiljivostjo in natančnostjo in prav ugodno ceno.

Cena je: I. versta 2 gl. 40 sold.

II. " 2 " 20 "

Podpisani se tedaj zanaša, da bo v kratkem počasten s prav obilnimi naročili.

Jakob Palla v Korminu.